

ת"פ 7180/10/15 - מדינת ישראל נגד חן מזרחי

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 7180-10-15 מדינת ישראל נ' מזרחי

בפני
בעניין: כבוד השופט שמעון שטיין
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
חן מזרחי

הנאשם

גזר דין

רקע

הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, והורשע, על סמך הודאתו בעבירות כדלקמן:
עבירה של מכירה, השכרה או הפצת עותקים מפרים של יצירה בהיקף מסחרי לפי סעיף 62(ב)(2) לחוק זכות יוצרים, תשס"ח-2007 (להלן - "חוק זכות יוצרים");

עבירה של החזקה לשם מסחר של עותקים מפרים של יצירות לפי סעיף 62(ב)(3) לחוק זכות יוצרים;

עבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - "חוק העונשין").

הצדדים לא הגיעו לכדי הסכמה עונשית והמאשימה הצהירה כי עמדתה היא לעונש של מאסר בפועל.

עם זאת הוסכם כי הנאשם יופנה לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן.

ואלה עובדות כתב האישום המתוקן:

על פי החלק הכללי שבכתב האישום, חברת הד ארצי בע"מ, חברת N.M.C יוניטד בע"מ, חברת SONY וחברת הליקון בע"מ הינן בעלות סימני מסחר הרשומים בפנקס סימני המסחר.

בתאריך 13.3.14, בשעה 17:30 או בסמוך לכך, החזיק הנאשם לשם מסחר 267 תקליטורי שירים צרובים ומזויפים

עמוד 1

(להלן- "התקליטורים המזויפים") בדוכן שהקים בכניסה לסניף שופרסל בראשון לציון. 172 מהתקליטורים המזויפים מכילים הקלטות מוסיקליות של יצירות אשר הקלטותיהן המקוריות שייכות למפיקי תקליטים החברים בארגון הפדרציה למוסיקה ישראלית וים תיכונית בע"מ. 95 מהתקליטורים המזויפים מכילים הקלטות מוסיקליות של יצירות אשר הקלטותיהן המקוריות שייכות למפיקי תקליטים החברים בארגון הפדרציה הישראלית לתקליטים וקלטות בע"מ. ייצורם ושכפולם של התקליטורים המזויפים נעשו לא היתר ו/או הרשאה כלשהי מאת הבעלים החוקיים של היצירות המקוריות, והנאשם ידע כי הינם עותקים מפרים של יצירות שיש בהן זכויות יוצרים. במועד הרלוונטי לכתב האישום עבד מ.א (להלן- "המתלונן") בסניף. המתלונן ניגש אל הנאשם וביקש לברר אם יש לו אישור לעסוק במכירת התקליטורים בכניסה לסניף. משנוכח לגלות כי אין לנאשם אישור כאמור, ביקש מהנאשם לעזוב את מתחם הסניף. הנאשם סירב לעזוב את המקום ואמר למתלונן כי "אם יפגע לו בפרנסה זה לא יגמר טוב". בהמשך, קילל הנאשם את המתלונן ואמר לו כי "יפגע לו בפרנסה", "יחכה לו מחוץ לסניף". בהמשך, עזב הנאשם את המקום עם חפציו, ומיד אחר מכן שב למקום, ניגש אל המתלונן ושאל אותו "למי אמרת לעזוב את המקום?". המתלונן, משום חששו מהנאשם, התיז לעברו גז פלפל בעוד הנאשם נוגח בראשו. במעשיו המתוארים, החזיק הנאשם לשם מסחר ועסק בהפצת עותקים מפרים של יצירות הנתונות לזכויות יוצרים, ותקף את המתלונן שלא כדין.

תסקיר שירות המבחן

שירות המבחן ערך אבחון מעמיק לנאשם ובסופו של תסקיר בא בהמלצה להאריך המאסר על תנאי העומד ותלוי נגד הנאשם, להטיל צו מבחן למשך שנה ופיצוי למתלוננים. מהתסקיר עולה כי הנאשם כבן 27, רווק, מתגורר בבית הוריו ועובד מזה כשנתיים כמדריך בחדר כושר. הנאשם סיים 12 שנות לימוד ולדבריו למד במקביל לעבודתו בתחום של מכירת דיסקים מזויפים. בהתייחס לעבירות הנדונות מסר הנאשם כי ברקע לביצוע רצונו להרוויח סכום כסף מהיר, כי היה ער לכך שהוא עובר על החוק אך הונע מתוך רצון להתקדם בחייו והיה מרוכז בצרכיו תוך שהתמודד עם תחושת כישלון ואכזבה עצמית. הנאשם מסר כי תקף את המתלונן בהעדר מיומנויות לתקשורת וכתגובה לכעס שחש כלפיו. הנאשם תיאר חרטה בגין ביצוע העבירות ומאמצים שמשקיע על מנת לנהל אורח חיים תקין באמצעות התמדה במקום עבודתו והתרחקות מגורמים עברייניים. הנאשם התנצל, הביע נכונות לשאת בתוצאות מעשיו ולהשתלב בהליך טיפול. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל והתפתח במציאות משפחתית מורכבת בה לא הוצבו בפניו גבולות תוך שהוא נאלץ לעזוב את הבית בגיל צעיר בהעדר בשלות רגשית וחבר לחבורה שולית במסגרתה ניתנו לו חיזוקים חיוביים אותם חסר והקלה בתחושת הבדידות. שירות המבחן התרשם מדפוסי אישיות אימפולסיביים, דימוי עצמי נמוך ונטייה לסיפוק צרכים מידיים ללא התבוננות בהשלכות מעשיו כפי שבלט בביצוע העבירות. שירות המבחן בחן מאפייני אלימות ופרמטרים שונים לרבות עברו הבלתי יציב בהתנהלותו, חוסר שליטה בכעסים וקשיים בקבלת סמכות לצד תפקודים תקינים ויציבים בתחומים שונים. שירות המבחן התרשם כי כיום קיימות לנאשם מערכות תמיכה משמעותיות המתנגדות להתנהגות עוברת חוק וכי בכך להצביע על רמת סיכון נמוכה למעורבות בהתנהלות אלימה וכי מידת החומרה הצפויה של תוצאת האלימות תהיה אף היא נמוכה. כגורמי סיכון להישנות עבירות דומות שקל שירות המבחן את קשייו הרגשיים ואת עברו הפלילי בגין עבירות דומות בגין הורשע בעבר ואשר הסנקציות המשפטיות שהוטלו עליו לא הרתיעו אותו מביצוע עבירות נוספות. לצד זאת בחן שירות המבחן גורמי סיכוי לשיקום וציין כי מדובר באדם בעל תפקוד חיובי לאורך השנתיים האחרונות, כי חזר להתגורר עם הוריו וכי הקשר ביניהם שוקם תוך שכיום מהווים הם גורם מחזק ותומך עבורו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצוי בעיצומו של תהליך התבגרות ושיקום, שומר על תפקודיו התקינים ומתרחק מגורמים שוליים עמם היה מצוי בקשר בצעירותו. הנאשם הביע בפני שירות המבחן רצון לקבלת טיפול לראשונה בחייו על מנת להתמודד באופן

תקין במצבי דחק ושירות המבחן התרשם כי ההליך המשפטי הנוכחי מהווה עבורו גורם מרתיע ומציב גבול. לאור האמור, מאמציו של הנאשם לשיקומו לצד קשייו המתוארים והבעת נכונות ומוטיבציה לשיתוף פעולה ממליץ שירות המבחן על ענישה כמפורט לעיל. שירות המבחן סבור כי הנאשם מצוי בעיצומו של תהליך שיקום אישי ובתקופת המבחן ישולב בטיפול שמטרתו לסייע לו ברכישת מיומנויות התנהגותיות לשליטה עצמית אשר יפחיתו את הסיכון להישנות עבירות אלימות נוספות.

טיעוני באי כוח הצדדים לעונש

באת כוח המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם הוא בין צו של"צ ועד ל- 10 חודשי מאסר בפועל וכי העונש הראוי לנאשם בגדרי המתחם הוא עונש מאסר בפועל בגבול העליון של המתחם, הפעלה מצטברת של המאסר המותנה, מאסר על תנאי, קנס משמעותי ופיצוי לנפגע. לטענת באת כוח המאשימה מדובר בעבירות חמורות כאשר הנאשם עומד בפעם השלישית לדין בגין אותן עבירות. באת כוח המאשימה טענה אף כי הנאשם ממחר טענותיו והגישה פרוטוקול דיון בתיק קודם על פיו טענה כי הנאשם שב וטוען כי השתקם. לטענת באת כוח המאשימה לא ייתכן כי בתיק זה יושת על הנאשם עונש קל יותר מזה שהושת עליו בתיק הקודם, קל וחומר כאשר בתיק זה הורשע הנאשם בעבירה של אלימות.

בא כוח הנאשם טען כי מתקיימים בעניינו של הנאשם שיקולי שיקום המצדיקים סטייה ממתחם העונש לשיטת המאשימה. לטענת הסניגור העבירות בהן הורשע הנאשם בתיק הקודם הינם משנת 2009 ובו דובר בהחזקה ומכירה של למעלה מ- 4,000 דיסקים מזויפים בעוד שבתיק הנוכחי כתב האישום תוקן. באשר לעבירה של אלימות טען הסניגור כי על פי עובדות כתב האישום מדובר באירוע שהחל כוויכוח והסלים, כי אף הנאשם הותקף בגז פלפל על ידי המתלונן, כי מדובר בעבירה ראשונה בתולדות חייו של הנאשם בתחום האלימות וכי הנאשם הודה ונטל אחריות. כמו כן טען כי מאז ביצוע העבירות חלפו למעלה משנתיים בהן הנאשם החל לעבוד כמדריך בחדר כושר וכי יש ליתן משקל למתואר בתסקיר בעניין סיכויי שיקומו. הסניגור מסר כי הנאשם התנצל בפני המתלונן וכי הוא מוכן לפצותו. על כן עתר הסניגור לאמץ את המלצות שירות המבחן ולבחון את היקף תכנית השל"צ.

דברי הנאשם ואביו

הנאשם מסר כי הוא מודע לחומרת מעשיו ומעוניין להתחיל חיים חדשים ומבקש כי תינתן לו ההזדמנות לכך. לטענתו לא היו גורמים אשר באו לקראתו בחייו ועל כן נגרר לחיי רחוב, וכי בעבר לא התכוון לשקם את עצמו כפי שבכוונתו לעשות היום. הנאשם מסר כי הסכסוך עם הוריו הביא אותו למרוד וכי כיום ברצונו לקיים אורח חיים בריא ונכון.

אביו של הנאשם ביקש את רחמי בית המשפט על בנו ומסר כי כיום הנאשם עובד במקום בו מעריכים את פועלו וכי הוא חושש מפני אי מתן הזדמנות לבנו לשקם את חייו.

דין והכרעה

הנאשם, כיום כבן 27, הודה והורשע, על סמך הודאתו, בעבירה של מכירה, השכרה או הפצה של עותקים מפרים של יצירה בהיקף מסחרי ובעבירה של החזקה לשם מסחר של עותקים מפרים של יצירות וכן בעבירה של תקיפה סתם; עבירות אותן ביצע בשנת 2014, לפני למעלה משנתיים וחצי, בהיותו כבן 25.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, יש לקבוע את העונש הראוי לנאשם בהתאם לשלושה שלבים: בשלב הראשון יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה ובהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה; בשלב השני יש לבחון התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על הציבור; בשלב השלישי יש לגזור העונש הראוי בתוככי המתחם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בהן הודה הנאשם, החזיק הנאשם, על גבי דוכן שהציב בכניסה למרכול, לשם מסחר, ב- 267 תקליטורים מזויפים של הקלטות מוסיקליות של יצירות אשר הזכויות בהקלטות המקוריות של אותן יצירות שייכות לחברות הפקה, וכאשר ייצורם או שכפולם של התקליטורים המזויפים נעשה ללא היתר מאת הבעלים החוקיים של היצירות המקוריות ותוך שהנאשם יודע כי העותקים בהם החזיק הינם עותקים מפרים של זכויות היוצרים. המתלונן, קצין הביטחון של המרכול ניגש לנאשם ושאלו האם בידו אישור לעסוק במכירת התקליטורים בכניסה למרכול. משנכח כי אין לנאשם אישור כאמור, ביקש מהנאשם לעזוב את המקום. הנאשם סירב תחילה לעזוב את המקום, קילל את המתלונן ואמר לו כי אם יפגע לו בפרנסה "זה לא יגמר טוב" וכי "יחכה לו מחוץ לסניף". בהמשך לכך, החליט הנאשם לעזוב את המקום ואולם שב למקום, ניגש למתלונן, ואמר לו "למי אמרת לעזוב את המקום?". המתלונן אשר חשש מהנאשם התיז לעבר הנאשם גז פלפל וזאת בעוד הנאשם נוגח בראשו. מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם פעל תוך תכנון מוקדם אולם אין מיוחסים לנאשם מעשים של ייצור ושכפול עותקים מפרים של זכות יוצרים. לשירות המבחן מסר הנאשם כי כוונתו הייתה להרוויח סכום כסף באופן מהיר ובשל צורך כלכלי. מעשה האלימות שביצע הנאשם מתגלה כמעשה מתוכנן אף הוא שיש בו תעוזה וחוסר שליטה. הנאשם עזב את המקום עם חפציו ואולם שב למקום, ניגש למתלונן, הקניטו ותקף אותו באמצעות נגיחה בראשו.

מעשי הנאשם הינם חמורים. אשר לעבירות על חוק זכות יוצרים פגעו מעשי הנאשם בערכים מוגנים של שמירה על זכויותיהם הקנייניות של יוצרים והגנה עליהם מפני נזקים כלכליים הכרוכים בהפרתן, כמו גם בערך המוגן של שמירה על הסחר המקומי והבינלאומי. בשים לב להיקף העבירות האמורות, יש לקבוע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא ברמה נמוכה עד בינונית לפי שמדובר בהחזקה לשם מסחר של 267 עותקים מזויפים מפרים. תופעת הזיופים של תקליטורי יצירות מוגנות הינה תופעה מצויה, בבחינת נורמה נפוצה, אותה מוצאים בתי המשפט להוקיע נוכח התרחבות מימדיה והנזק שיש בה הן לאינטרס הפרטי של בעלי היצירות והן לאינטרס הציבורי. משכך רואים בתי המשפט להטיל ענישה משמעותית ומרתיעה בהתחשב בכמות העותקים המפרים, מהות ההפרה, היקפה, מידת התכנון והתחכום שבמעשים, משך זמן ביצועם ועוד. יפים בעניין זה דברי בית המשפט העליון:

"...נוכח גל הזיופים, העתקות והעיסוק בהם, השוטף את הארץ בעת האחרונה, נראה, כי יש להוקיע "נורמה" זו מכל וכל, על ידי הרתעה בדמות ענישה משמעותית, אשר תמנע את כדאיותו של עיסוק זה" (רע"פ 219/06 נסטסקין נ' מדינת ישראל (פורסם בבב)).

"אכן, מימדיה של תופעת הזיופים בישראל אינם מאפשרים עוד להתייחס אליה כאל תופעה חדשה ושולית, או להמעיט בחומרתה. תופעת הזיופים היא תופעה הפוגעת בצורה קשה ביותר באמנות היצירה המקורית" (רע"פ 1091/05 עיסאווי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)).

מצאתי להוסיף על דבריו הנחרצים של בית המשפט העליון. אמנם ככל שמדובר בעבירה של פגיעה בקניין רוחני מטבע הדברים, אין רואים את החפץ באופן פיס. יחד עם זאת, ברור הוא שגם בלי החוויה של הרכוש הפיסי, הרי אין כל הבדל בין פגיעה ברכוש פיסית לבין פגיעה ברכוש שהוא קניין רוחני. אין הבדל בין גניבת רכבו של אדם, לדוגמא, לבין גניבת יצירה מוסיקלית של אומן, אשר שקד עליה רבו, השקיע מכישורו המיוחד, השקיע משאבים רבים כדי להוציא לאור את פרי יצירתו. יש ולעיתים הפגיעה בקניינו הרוחני של אדם אף חמורה יותר. רכבו של אדם נגנב והנה נמצא לעיתים קרובות שהוא מבוטח והוא מפוצה בגין הנזק. אך גניבת קניין רוחני, ובמקרה שלפנינו גניבת היצירה המוזיקלית היא לעיתים בגדר נזק בלתי הפיך. מרגע צאת היצירה מזויפת של השוק, תחת אשר האומן יזכה מפרי עבודתו בגין מכירת פירות יצירתו, אין מי אשר יפצה את האומן.

אשר לעבירת האלימות שביצע הנאשם כלפי המתלונן, דומה כי אין צורך להכביר מילים אודות הפגיעה בערכים מוגנים של שלימות גופו של אדם, שלווה נפשו וביטחונו האישית ואודות מדיניות הענישה המחמירה הננקטת כלפי עברייני אלימות. הנאשם נגח בראשו במתלונן. מעשהו זה של הנאשם הינו במידת חומרה בינונית.

דומה כי הצדדים אינם חלוקים בשאלת מתחם העונש ההולם. המאשימה עתרה למתחם הנע בין צו של"צ ועד לעשרה חודשי מאסר בפועל. הסניגור לא חלק על מתחם זה אלא על העונש הראוי לנאשם בגדרו.

בהתחשב בכל הפרמטרים הדרושים לעניין, אני סבור כי מתחם העונש שהציגה המאשימה הינו מקל בשים לב לגבולו התחתון, אולם אין אני מוצא לנכון להתערב אלא בעיקר המחלוקת והיא בשאלת העונש הראוי לנאשם בגדרי המתחם. בשאלה זו יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה.

הנאשם הודה בביצוע העבירות ונטל אחריות על ביצוען. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הצטער על מעשיו וכי מסר שהתנצל בפני המתלונן. הנאשם כיום בן 27 ואת העבירות ביצע לפני למעלה משנתיים ימים. כיום הנאשם עובד כמדריך בחדר כושר לאחר שעבר קורס והוכשר לכך. שירות המבחן התרשם כי הנאשם עושה מאמצים לשיקומו ולשמירה על תפקוד תקין בתחומי החיים ובמיוחד בתחום התעסוקתי. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הינו בעל כוחות לשינוי וכי הוא מצוי בעיצומו של תהליך שיקום אישי. אולם דווח כי בתקופת המבחן ישולב בטיפול ייעודי. הנאשם אף הוא מסר בדבריו האחרונים טרם מתן גזר הדין כי הוא מעוניין בשיקום וכי מבקש שתינתן לו הזדמנות להוכיח זאת.

באת כוח המאשימה טענה כי דבריו של הנאשם הינם דברים ממוחזרים, שכן שבהליך קודם, בתיק 2436/09, בו נגזר דינו בגין עבירות דומות טען הנאשם טיעונים זהים, ואולם לא הורתע מפני המאסר המותנה שהושת עליו וביצע עבירות דומות לאחר כשלוש שנים. על כן טוענת היא כי לא מתקיימים שיקולי שיקום המצדיקים הקלה בעונשו של הנאשם.

עיינתי בדברי הנאשם בהליך הקודם ראוי להביאם כאן, על מנת לתהות על קנקנו של הנאשם. ואלה דברי הנאשם בטרם גזר דינו בתיק הנ"ל:

"אני מתחנן בכל לשון של בקשה. אני עברתי תקופה אשר להגיד את בית הספר של החיים. תקופה נפשית, תמימות, נאיביות. יצאתי מהבית בגיל 14 ולמדתי על הבשר שלי הכול. הייתי תלתי באנשים מפוקפקים שניצלו את התמימות שלי. היום אני משנה את החיים שלי, אני הולך להיות מורה לחינוך גופני, אני היום בנאדם שחבל על הזמן. אני מבקש בבקשה התחשבות. אני ראו אותי כ"קוף". התלוננתי עם אנשים כמה פעמים במשטרה אבל היה להם קל לבוא לקחת אותי מאשר את הבנאדם שמפעיל אותי. אני לא שכפלתי את הדיסקים האלה. הביאו לי קרטונים ואני רק מכרתי. היום אני משלם לפדריציה בהסדר תשלומים שהגעת איתם. לא הצלחתי לעשות מהעולם הזה שליש מכסף שאני מחזיר להם היום. אבא שלי היום נמצא לצידי, עשיתי שלום בית, עשיתי תיקון נפשי. חשבתי שאני גבר ויכול להיות אדון לעצמי. היום חזרתי הביתה, אבא שלי עומד לצידי, הוא סגר את החובות מסביב, ואני רוצה להיות בנאדם. אני מבקש בבקשה שבית המשפט ישאיר אותי בנאדם, אני לא רוצה כתמים בחיים, אני רוצה להיות בנאדם מטהר לחברה ולא בנאדם שלילי."

אכן, מילים כדורבנות, משכנעים מאוד, מרשימים, מעוררים תקווה כי הנה אם יקל בית המשפט בעונשו של הנאשם, על פי תחינתו, יתקן דרכיו, ילך בדרך הישר כאזרח מועיל לחברה ולעצמו. אלא שבחלוף אך שנתיים וחצי, הוכיח הנאשם כי דבריו הללו היו ריקים מתכלית. דברים שאינם אלא מן השפה אל החוץ. המאסר המותנה שעמד נגד הנאשם, לא הותיר עליו רושם במיוחד ולא היה בו כדי לשכנעו כי אל לו לחזור לסורו. ואני שואל, היכן היו דברי הנאשם בבית המשפט, לפיהם הוא עשה תיקון נפשי, למד את לקחו, והפך להיות אדם מטהר ולא אדם שלילי?

לסיכום: אני סבור שלנוכח הדברים הללו, אין לסמוך על דבריו של הנאשם ביום 9.11.16 ובקשר לגזירת דינו בתיק זה, שהינם דברים זהים לדברים שמסר טרם גזירת דינו בתיק הקודם הנ"ל, כמו גם, על הרושם שיצר בפני שירות המבחן. מדובר בעברייני רציוניסטי, אשר בחר לו דרך בחיים והיא להפיק רווח בלתי חוקי ממכירת יצירות. שירות המבחן התרשם אמנם כי לנאשם כוחות ונכונות לשקם את עצמו, וכי הוא משקיע מאמצים בקיום אורח חיים תקין, אולם הנאשם לא החל בהליך טיפולי ממשי ואין כל אינדיקציה כי סיכויי שיקומו גבוהים. על כן ולא מבלי להתחשב אף בנסיבותיו האישיות של הנאשם אני סבור כי העונש הראוי לנאשם הינו מאסר בפועל לתקופה קצרה יחסית.

ואלה הם העונשים אשר אני משית על הנאשם:

אני מורה על הפעלת המאסר המותנה, של 6 חודשים, שהושת על הנאשם בתיק פלילי (שלום כפר סבא) 2436-09 על פי גזר דין מיום 11.9.11 .

בגין העבירות אשר ביצע הנאשם בתיק זה אני גוזר עליו מאסר למשך 5 חודשים.

שני העונשים הללו ירוצו באופן חופף ומצטבר באופן שתקופת המאסר הכוללת תעמוד על 7 חודשי מאסר.

הנאשם יתייצב ביום 22.2.17 לריצוי מאסר בבית המעצר "ניצן" עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו ת.ז. או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377/36.

אני משית על הנאשם 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה על חוק זכות יוצרים וכן עבירה של אלימות כלפי גוף אדם.

אני מחייב את הנאשם בקנס על סך של 4,000 ₪ או חודש מאסר תמורתו.

אני מחייב את הנאשם בפיצוי הפדרציה למוסיקה ישראלית וים תיכונית בע"מ בסך של 10,000 ₪.

הקנס והפיצוי ישולמו בשבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים שהראשון בהם יהא ביום 22.2.17.

מוצגים: ייעשה בהן על פי הוראות הדין.

מודגש ומובהר בזאת כי גזר דין זה ניתן על ידי סגן הנשיא כב' השופט אברהם היימן אולם בשל כך שמונה לבית המשפט המחוזי, הקראת גזר הדין נעשתה על ידי .

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' טבת תשע"ז, 04 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.